

intézmény fénykorát dr. Becker Vendel vezetése alatt élte, ezért is kívánták a kötet szerzői feleleveníteni a tudós pedagógus életét, mint írták: „emberi habitusa, tudományos munkássága a mának is üzen.”

S valóban üzen. Teljes vagyonát (112 holdas vedresházi birtokát) a szegedi tanítóképzés céljaira hasznosította, német származású volt, de hazáját, Magyarországot és annak népét sohasem tagadta meg. Élete egyik fő célja volt a szegény, de tehetséges tanítványainak felkarolása, tanulmányaikban támogatása, elhelyezkedésük segítése. Nem hódolt be egyik szélsőséges szellemi irányzatnak sem. Támogatta kollégáit is. (Pl. dr. Bálint Sándort, a híres néprajztudóst, a „legszőgedibb szőgedit”).

1917-ben földrajz-történelem szakos középiskolai tanári és bölcsészettudományi oklevelet szerzett. Disszertációjának címe: „Temesvár kultúrgeográfiai hatása Délvidékre.” Becker szellemisége is a „temesvári szellemet” tanúsítja: a toleranciát, a nemzetiségek közötti barátság és együttműködés fontosságának hirdetését, a tudás tisztelétét és terjesztését, a vállalkozói szellemet stb.

Becker legfontosabb célkitűzése a tanítóképzés megreformálása volt. Számtalan kisebb-nagyobb tanulmányában fogalmazta meg javaslatait: mindig a gyakorlat és a lehetőségek talaján maradva.

A gazdasági szakoktatással kapcsolatosan megállapítható, hogy Tessedik Sámuel munkásságát folytatta. Ilyen megállapításai vannak: „Népünk nem ismeri a magyar föld gazdasági erejét s így azt nem képes tudatosan a saját céljaira felhasználni... a termelt növényeken és tenyésztett állatokon kívül alig ismer egyebet. A mezsgyéken látható gyomoknak tizedrészét sem ismeri. A hasznos rovtartó kártevőtől nem tudják megkülönböztetni... a mezőgazdálkodás alapelemeit sem tanulták.” Becker elemzi a vidéken élők gondolkodását, ír a népművelés fontosságáról, kiemelten foglalkozik a katolikus iskolaüggyel, a pedagógusok bérezésével a történelem folyamán.

Gondolatai közül csak egyet idézünk föl befejezésül: „Minden magyarországi gyermeknek lehetőséget kell biztosítani, hogy abban az irányban képeztesse magát, amely felé adottságai vezetik.”

A szerzők tehát munkájukkal régi hiányt pótolnak. Külön fel kell hívni az olvasó figyelmét a könyv szép formátumára, mely a kiadót dicséri. A könyvet minden nevelő figyelmébe ajánljuk.

APC-Stúdió, Gyula Vár u. 4. Tel./fax: (66)463-426.

64 p.

DR. DOMOKOS JÁNOS
Fővárosi Iskolaszanatórium
Budapest

Szentévi Eucharisztikus Világkongresszus Rómában

JÚNIUS 18–25.

Az immár 47. Eucharisztikus Világkongresszus helyszínén, Rómában is haragszó hív ünnepegni. A Szentatya, II. János Pál pápa, Szent Péter utódja, személyesen köszönti az eseményre Rómába látogatókat, ahol az odazarándoklók is magukénak vallják a világkongresszus fő gondolatát: Jézus Krisztus a világ egyetlen megváltója, üdvözítője és az új élet kenyere. A katolikus egyház fő reményt sugárzó egyénisége, lelkipásztori – vezetői ötléte különösen jelentőssé avatja a Szentévi római világkongresszust. A Szentatyával való találkozás lehetősége sok érdeklődőt vonz a világ országaiból, természetesen Magyarországról is. Hiszen nekünk magyaroknak ezeréves a kereszténységünk és államiságunk. Találkozónk Krisztus földi helytartójával: Őszentségével egybe esik Magyarország fennállásának ezredéves millenniumi évfordulójával!

Eucharistia (görög) = hálaadást jelent. A legrégibb időkig visszanyúló elnevezése a szentmisének és Oltáriszentségnek. Alkalmas az áldozat jellegét kifejezni. Mindenekelőtt köszönet Istennek jótéteményeiért. Kettős jellege van. Egyrészt Krisztus utolsó vacsorájának megújítása. Azzal, hogy a pap a szentmise bemutatásakor Krisztus szavát megismétli = Krisztus teste és lelke valóságo-

san és titokzatosan jelen lesz a kenyér és a bor színe alatt. Másrészt az áldozati jelleg pedig abból adódik, hogy Krisztus ugyanezen két szín alatt áldozta fel testét és véréát az emberiség megváltásáért és üdvösségéért.

Az Oltáriszentség iránti hódolatot és szeretetet a gyakori szentáldozásokon kívül elsősorban az eucharisztikus világkongresszusok mozdítják elő. Az első világkongresszust 1881-ben Lille-ben rendezték. Ezek fényesen demonstrálták a katolikus egyház egységét, hitét az Oltáriszentségben. Magyarországon Szent István király halálának 900. évében, 1938-ban (máj. 26–29-ig) Budapestén tartotta meg a világegyház a nevezetes 34. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusát, ahol *Eugenio Pacelli* bíboros volt a pápai követ, akit utána *XII. Pius*ként választottak pápává (1939–1958). Feladatát abban jelölte meg, hogy a *Vinculum Caritatis*, a Szeretet Köteléke, az Oltáriszentség: Krisztus békéjében és szeretetében egyesítsen minden embert és nemzetet. A kongresszus indulója a máig közismert templomi ének: „Győzelemről énekeljen / napkelet és napnyugat, / Milliő szív összecsendjen, / Magasztalja az Urat! / Krisztus újra földreszállott, / Vándorlásunk társa lett, ...” Az akkori áldozó csütörtök estéjén megrendezett, rakéták szín- és tűzpompájától kísért Oltáriszentség-i, hajós körmenet a Dunán felülmúlt minden addigi katolikus megmozdulást.

Miként Budapestén, a Hősök terén, a világkongresszus nyitóünnepélyén a főváros minden katolikus templomában megszólaltak a harangok, legutóbb, 1997-ben, a lengyelországi *Wroclaw*-ban sorra került 46. Eucharisztikus Világkongresszus helyszínén is harangszó hívta a zarándok tömegeket. De kisugárzott a rendezvény *Czestochowába*, a *Jasna Gora* kolostortemplomba és más lengyel Mária-kegyhelyekre, *Wadowicébe*, *II. János Pál* pápa szülőházába és *Krakkóba*, ahonnan a Szentatya Rómába került, Szent Péter utódjának. Hívei itt is személyesen köszöntötték a világese-ményre hazalátogató pápát is.

A katolikusok három év készüléttel várták a NAGY JUBILEUM beköszöntét. A Szentév nem is fukarkodik eseményekben. Kisebb-nagyobb közösségek, egyházközségek, egyházmegyék, a magyar katolikus egyház ünnepelnek. A 2000. év nagybőjtje első vasárnapján a római Szent Péter bazilikában a pápai mise során a Szentatya az egész katolikus egyház nevében *bocsánatot kér Istentől az egyház gyermekei múltbéli és jelen vétkeiért!* Ez a tény és a Szentatya Szentévi jelmondata: „*Tárjátok ki a kapukat Krisztus előtt.*” mindnyájunkat elgondolkoztat. Meg kell keresnünk azt, amely mindnyájunkat összeköt.

A 2000 nemcsak évezred szám és évezred váltó év – még a különböző időszámítások ellenére is – hanem NAGY KÖZELEDÉS, FIGYELÉS A MÁSIKRA, A TESTVÉRI EGYÜTT-JÁRÁS, A KÖZÖS ÖSVÉNY ÉVE is.

DR. DOMONKOS JÁNOS
Fővárosi Iskolaszaknatórium
Budapest

Herény régi emlékei egy kiállítás tükrében

Szombathely herényi városrésze (e sorok írójának szűkebb pátíriája) hihetetlen gazdagságú. Együtt még soha, sehol be nem mutatott emlékeit a közelmúltban a helyi kultúrházban Szekér Tamás szervezésében rendezett helytörténeti tárlaton bocsátották a nagyközönség rendelkezésére.

A kiállítás remekbeszabott tárlói máris megteremtették alapjait egy állandó helytörténeti gyűjteménynek, „Heimatmúzeumnak”. A kis Vas megyei falu 1950-ben olvadt össze Szombathellyel. A Herényi Kulturális és Sportegyesületet csak 1994-ben alapították a városrész lokálpatriótái. 1996-tól pedig működtetik a herényi – sorvadásra ítélt – kultúrházat, melyet ők mentettek meg. Miként az egye-